

Poněvadž zákon přesně praví pouze »stupně« a nedodává též, dovrší-li tři léta jakožto čekatel, nutno míti za to, že postupem ve smyslu učit. zák. nutno rozuměti postup nejméně ze stupně 1. do stupně 2. Žadatelův služební plat z důvodu působení na občanské škole podle 2. věty odst. 3 § 7 byl by se zvýšil teprve dne 1. července 1916, poněvadž teprv postup do 3. stupně jest druhým postupem, pokud byl žadatel ustanoven na škole občanské. Služební plat ke dni 1. ledna 1926 byl mu tedy vyměřen správně a jeho námitky jsou bezdůvodné.

Z tohoto výroku se Albert F. odvolal. Nař. výnosem zamítlo min. škol. odvolání z důvodů rozhodnutí odvoláním napadeného.

Stížnost jediné brojí proti právnímu předpokladu žal. úřadu, že za »druhý postup do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na občanskou školu« po rozumu druhé věty (3.) odstavce § 7 učit. zák. č. 104/26 sluší pokládati teprve postup do vyšších stupňů skutečného služného ve smyslu (1.) a (2.) odstavce téhož paragrafu. Stížnost tvrdí, že takovýmto druhým postupem do vyššího stupně služného jest i druhý postup do vyšších požitků vůbec, při čemž prý předchozím prvním postupem, na nějž se druhý postup připíná, může býti postup z počátečního adjuta čekatele do adjuta vyšší výměry podle (2.) odstavce § 3 téhož zák. Na tomto základě pak stížnost, spatřujíc v uvedeném zvýšení adjuta, k němuž došlo u st-le fiktivně již po přestupu na občanskou školu, první a v přiznání skutečného služného druhý postup do vyššího služného, dovozuje, že měl stěžující si zvláštní učitel náboženství nárok na zvýšení služného o 300 Kč (druhá věta (3.) odstavce § 7 cit. zákona) již při postupu z prvního do druhého stupně služného.

Nss shledal stížnost bezdůvodnou, neboť zákon výhodu, již se st-domáhá, podle svého zcela zřetelného doslovného znění přiznává teprv při druhém postupu do vyššího stupně služného, tedy při takovém postupu, jenž následuje po prvním obdobném zvýšení onoho služného, jehož se dostalo učiteli v původní výši (§ 7 odst. (1)). Ostatně nss již v nář. Boh. A 9373/31 vyslovil zcela obdobně, že přestoupila-li učitelka ženských ručních prací v prvním služebním roce ze školy obecné na školu občanskou, sluší rozuměti při jejím převodu do nových platů zák. č. 104/26 nejbližším postupem do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na školu občanskou, ve smyslu § 7 odst. (4) leg. cit. teprv postup z 1. do 2. stupně služného. Na tento svůj nálezn nss, pokud jde o zásadu, jak třeba vykládati v relaci k zvýšení služného občanskoškolských učitelů rčení »postup do vyššího stupně služného«, odkazuje.

Č. 10.518.

Učitelstvo: * Předpis § 30 odst. (7) zák. č. 104/26 týká se preplatků na aktivních požitcích učitelů veřejných škol národních také za dobu před účinností tohoto zákona.

(Nález ze dne 5. května 1933 č. 7871.)

Prejudikatura: Boh. A 9300/31, 9904/32.

Věc: Jan M. v K. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o služební požitky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jednak pro nezákonnost, jednak pro vadnost řízení.

D ů v o d y: St-l jako prozatímní správce německé obecné školy v S. podáním z 10. února 1925 žádal zšr-u v Brně, aby opravila jeho zařazení a postup se zpětnou platností na první den jeho ustanovení ve veřejné službě školské, t. j. na den 16. září 1914 a aby mu dala poukázati doplatky požitků.

Výměrem zšr-y v Brně z 18. prosince 1926 byla st-li započtena na základě § 7 zák. č. 470/19 veškerá vojenská i školní služba od 1. srpna 1914 a v důsledku tohoto zápočtu doby, jako kdyby byl nastoupil 1. srpna 1914, byla mu přiznána k 1. listopadu 1918 XI. hodn. třída, druhý stupeň, k 1. září 1919 XI. hodn. třída, třetí stupeň, k 1. prosinci 1919 X. hodn. třída, první stupeň, k 1. lednu 1921 X. hodn. třída, druhý stupeň, k 1. srpnu 1922 X. hodn. třída, třetí stupeň, k 1. srpnu 1923 IX. hodn. třída, první stupeň a k 1. srpnu 1925 IX. hodn. třída, druhý stupeň, a doloženo, že podle tohoto zařazení má st-l za dobu od 1. listopadu 1918 do 31. prosince 1919 doplatiti (přeplatek) celkem 244 Kč, a má nárok na doplatek za dobu od 1. srpna 1922 do 30. září 1922 na rozdíl mezi služebními požitky dle $X/3$ a $X/2$: $4308 - 4008 = 300 : 6 = 50$ Kč a $1512 - 1404 = 108 : 6 = 18$ Kč, tedy celkem 68 Kč, takže se celkově jeví za dobu od 1. listopadu 1918 do 31. prosince 1922 přeplatek 176 Kč.

Když pak byl st-l výměrem téže zšr-y z 24. prosince 1926 ode dne 1. ledna 1926 převeden do 4. stupně služného, podal proti výměru zšr-y z 18. prosince 1926 dne 20. ledna 1927 námitky, pokud se týče stížnost, a to v tom směru, pokud byl tvrzen přeplatek 244 Kč, zmenšený doplatkem 68 Kč na 176 Kč, uplatňovav, že neví, jak mohl při připočtu dvou měsíců služby povstati jemu přeplatek, že z výnosu nelze zjistiti, z čeho onen přeplatek vznikl, a jest st-li znemožněna obrana, že dále doplatek 68 Kč jest příliš nízký, poněvadž se musí počítati také rozdíl služného ve dřívějších třídách, tedy rozdíl jednak mezi platem $X/2$ a $X/3$ a mezi platem IX/1 a IX/2, a konečně, že podle § 30 odst. 4 a odst. 8 učit. zák. po uplynutí tří let není stát oprávněn požadovati vrácení přeplatků.

Výnosem zšr-y z 22. března 1927 byl st-li sdělen výpočet jeho drahotního přídávku a nákupních příspěvků, na jehož základě úřad dospěl k výpočtu přeplatku 176 Kč, dále byl vyrozuměn o tom, že z jeho požitků bude mu ještě dále sražen obnos 202 Kč, přiznaný omylem jako drahotní přídavek za dobu ode dne 1. listopadu 1918 do dne 31. prosince 1918, který jemu jako svobodnému gážistovi nepříslušel, byl pak vyzván, aby po nahlédnutí do sčítování prohlásil, odvolává-li své námitky podané zšr-ě, pokud se týče, v čem spatřuje nesprávnost sčítování, a z jakých důvodů trvá na námitkách; konečně byl upozorněn, že ustanovení k § 30, týkající se vrácení neoprávněně vyplacených obnosů podle zák. č. 104/26 nemohou býti použita na dobu přede dnem 1. ledna 1926.

Proti výměru zšr-y z 22. března 1927 podal st-l odvolání, ve kterém dovozoval, že ohledně vrácení obnosů 176 Kč a 202 Kč svého času neobdržel podrobného poukazu a že proto nyní nemůže přezkoušeti, zdali

skutečně ony vyšší obnosy obdržel a zdali jest, či není vrácení přeplatku oprávněno, že srážení ono jest nepřípustno, poněvadž se předpis § 30 odst. 7 učit. zák. vztahuje též na dobu před 1. lednem 1926; žádal pak, aby min. zrušilo výměr z 22. března 1927 jako zákonem neodůvodněný a poukázalo zšr-u, aby dala st-li poukázati jemu příslušející doplatek vzhledem ke služební době o dva měsíce delší při všech platových postupech nezkráceně.

Nař. rozhodnutím zamítnuta byla stížnost st-lova do výnosů zšr-y z 18. prosince 1926 a z 22. března 1927, týkajících se vymáhání přeplatků služebních požitků z důvodů nař. výnosů.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, o níž uvažoval nss takto:

Stížnost se obrací proti právnímu názoru žal. úřadu, převzatému z odůvodnění zšr-y z 22. března 1927, sice ve způsobu upozornění, ale tvořící odůvodnění obou výnosů zšr-y, proti nimž st-l podal odvolání, že ustanovení § 30 učit. zák. č. 104/26, týkajících se vrácení neoprávněně vyplacených obnosů, nemůže býti použito na dobu před 1. lednem 1926.

Jde tu o výklad odstavců 7 a 8 § 30 učit. zák., podle nichž tehdy, byly-li učitelé vyměřeny nebo vyplaceny úřadem služební příjmy vyšší než mu podle platných předpisů příslušely, lze požadovati vrácení do jednoho, pokud se týče tří roků. Tento všeobecný předpis neobsahuje nic, z čeho by bylo lze souditi, že by se vztahoval pouze na nároky za dobu účinnosti učitelského zákona s vyloučením nároků vzešlých za dobu dřívější. Z toho nutno souditi, že prekluse v tomto ustanovení obsažená vztahuje se na veškeré nároky bez rozdílu, tedy též na posléze zmíněné nároky na vrácení přeplatku.

Poněvadž žal. úřad při svém rozhodování vycházel v tomto směru z opačného právního názoru, slušelo jeho rozhodnutí, pokud jde o nárok na vrácení přeplatku, zrušiti podle § 7 zák. o ss (srovn. Boh. A 9300/31 a 9904/32, týkající se § 30 odst. 6 učit. zák.).

Konečně vytýká stížnost, že žal. úřad nevzal vůbec zřetele na námitku odvolání, že zšr nezaujala nijakého stanoviska k nároku st-lovu, vznesenému v námitkách na přiznání dalšího nedoplatku služebních požitků vzniklých posunutím služebního zařazení st-le též vzhledem k rozdílu mezi platem X. hodn. třídy druhého stupně a X. hodn. třídy třetího stupně, pokud se týče mezi platem IX. hodn. třídy prvního stupně a IX. hodn. třídy druhého stupně. Poněvadž tato výtka stížnosti jest obsahem spisů zcela doložena, slušelo ji uznati důvodnou a nař. rozhodnutí v tomto směru zrušiti pro vadnost řízení.

Č. 10.519.

Z n á m k y: Zaměnitelná podobnost známek »Frutima« a »Fatima« pro cukrovinky?

(Nález ze dne 5. května 1933 č. 7945.)